

Warszawa, dnia 6 października 2021 r.

Sygn. akt VI Ka 310/21

1.

2. WYROK

2.1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

3. Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Wojciechowska-Langda

protokolant: protokolant sądowy – stażysta Ilona Kancik

4. przy udziale prokuratora Iwony Zielińskiej

po rozpoznaniu dnia 6 października 2021 r.

5. sprawy A. G. (1), syna M. i I., ur. (...) w N.

6. oskarżonego o przestępstwo z art. 288 § 1 kk, art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk

7. na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

8. od wyroku Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim

9. z dnia 18 grudnia 2020 r. sygn. akt II K 263/19

11. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok; zwalnia oskarżonego od uiszczenia kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym, przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa; zasądza od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim na rzecz r. pr. D. M. kwotę 516,60 zł obejmującą wynagrodzenie za obronę z urzędu w instancji odwoławczej oraz podatek VAT.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 310/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu			

<i>pierwszej instancji</i>	
Wyrok Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim z dnia 18 grudnia 2020 roku, sygn. akt II K 263/19	
1.2. Podmiot wnoszący apelację	
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# oskarżyciel posiłkowy	
# oskarżyciel prywatny	
# obrońca	
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# inny	
1.3. Granice zaskarżenia	
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia	
# na korzyść	# w całości

# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć		

	wpływ na treść orzeczenia			
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				

1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	A. G. (1)	Stan majątkowy	Informacja e-puap	k. 240
2.1.1.2.	A. G. (1)	Karany	Dane o karalności z systemu KRK	k. 243
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
2.1.1.1.	Informacja e-puap	Informacje ze wskazanego dokumentu nie budzą wątpliwości i należy uznać je za udowodnione.		
2.1.1.2.	Dane o karalności z systemu KRK	Informacje ze wskazanego dokumentu nie		

		budzą wątpliwości i należy uznać je za udowodnione.	
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	1) Błąd w ustaleniach faktycznych, polegający na bezpodstawnym ustaleniu, a to w oparciu o dowód: z zeznań świadka S. G. (1); z przedłożonych do akt sprawy nagrań z monitoringu; z zeznań świadka K. Z., że oskarżony dopuścił się czynów opisanych w pkt I i II sentencji	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

wyroku w sytuacji gdy z wymienionych dowodów taka okoliczność w żaden sposób nie wynika;

2) Błąd w ustaleniach faktycznych, polegający na dokonaniu przez Sąd błędnej oceny kwantyfikatorów społecznej szkodliwości czynu opisanego w pkt II sentencji wyroku, a przejawiających się w pominięciu niewielkiego charakteru i rozmiaru wyrządzonej szkody, a także znikomego odczucia szkody przez pokrzywdzonego. W konsekwencji Sąd Rejonowy nie dostrzegł, że zarzucany oskarżonemu czyn stanowi wypadek mniejszej wagi w rozumieniu art. 283 k.k.;

3) Obraza prawa materialnego, tj. art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k., poprzez przyjęcie że czyn opisany w pkt II sentencji wyroku Sądu I instancji należy kwalifikować jako usiłowanie zwykłe, w sytuacji gdy Sąd Rejonowy nie

	<p>wziął pod uwagę, że niezidentyfikowany przedmiot, którym miał posługiwać się oskarżony w celu podważenia drzwi wejściowych do restauracji „(...)” był przedmiotem, który pod względem jakościowym nie nadawał się do dokonania przestępstwa o czym świadczą drobne uszkodzenia drzwi wejściowych, które pokrzywdzony naprawił i pomalował samodzielnie, co winno doprowadzić Sąd meriti do przekonania, że usiłowanie którego miał dopuścić się oskarżony, miało charakter nieudolny w rozumieniu art. 13 § 2 k.k. – oskarżony nie uświadamiał sobie, że dokonanie zamierzonego celu jest niemożliwe ze względu na użycie środka nienadającego się do tego celu.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Zdaniem Sądu Okręgowego ustalenia poczynione przez</p>				

Sąd I instancji są w pełni prawidłowe, a podniesiony przez obrońcę oskarżonego w apelacji zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, które miały wpływ na wynik sprawy stanowi wyłącznie bezzasadną polemikę i jawi się jako całkowicie bezpodstawny.

Kontrola instancyjna zaskarżonego wyroku nakazuje stwierdzić, że Sąd I instancji dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych w oparciu o rzetelną, wszechstronną i rzeczową analizę całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz ujawnionych w toku przewodu sądowego okoliczności, opierając się na przesłankach określonych w art. 7 k.p.k. Swoje stanowisko odnośnie wskazania jakie fakty uznał za udowodnione lub nieudowodnione, na jakich dowodach oparł się czyniąc ustalenia faktyczne a jakie uznał za chybione, Sąd I

instancji wskazał w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku.

Lektura apelacji obrońcy wskazuje, iż kwestionując ustalenia faktyczne Sądu I instancji w zakresie winy oskarżonego, podnosi, że z zebranego materiału dowodowego w żaden sposób nie wynika, aby oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanych mu czynów. Nie sposób zgodzić się z powyższym stanowiskiem obrońcy, albowiem zarówno pokrzywdzony S. G. (1), jak i K. Z. - w zakresie czynu z pkt I aktu oskarżenia – po zapoznaniu się z zapisem nagrania monitoringu bez wahania rozpoznali znanego im osobiście A. G. (1), który uderzając dłonią w drzwi wejściowe spowodował ich uszkodzenie. Co prawda na nagraniu nie widać twarzy sprawcy, jednakże S. G. wskazał, iż z uwagi na „charakterystyczny chód” oskarżonego, jego posturę oraz identyczny ubiór jak

w dniu zgłoszenia przestępstwa oraz w trakcie zdarzenia z pkt II aktu oskarżenia, nie miał wątpliwości co do jego tożsamości. Z zeznań pokrzywdzonego wynika jednoznacznie, iż przed zdarzeniem z dnia 15 stycznia 2019 roku drzwi były nieuszkodzone, zaś w dniu 16 stycznia 2019 roku około godziny 8:50, gdy pokrzywdzony przyjechał do pracy zauważył na nich liczne rysy i pęknięcia. Pokrzywdzony nie przedłożył do akt sprawy dokumentacji dotyczącej likwidacji szkody przez Towarzystwo Ubezpieczeń, jednakże przedstawił fakturę na okoliczność kosztów naprawy uszkodzonej szyby. W świetle zgromadzonego materiału dowodowego nie ma wątpliwości, iż powyższe uszkodzenie powstało w wyniku uderzenia wyprowadzonego przez oskarżonego. W ocenie Sądu odwoławczego wina oskarżonego w

zakresie czynu z pkt II aktu oskarżenia również jest bezsprzeczna, albowiem jak wynika z zeznań pokrzywdzonego – w dniu 3 stycznia 2019 roku, gdy około godziny 19:00 wyszedł z lokalu, zauważył w jego bliskiej okolicy oskarżonego, zaś następnego dnia kiedyś stawiał się w pracy dostrzegł uszkodzenie drzwi wejściowych na wysokości zamka. S. G. wskazał, że po zapoznaniu się z zapisem monitoringu zaobserwował oskarżonego (rozpoznając go po już wcześniej wymienionych cechach), który usiłował dokonać włamania, po upływie zaledwie 2 minut od momentu opuszczenia lokalu przez pokrzywdzonego. Wobec powyższego nie sposób uznać, aby A. G. (1) nie dopuścił się zarzucanego mu czynu.

Niezasadny okazał się być zarzut obrońcy w zakresie oceny poszczególnych okoliczności

przedmiotowo –
podmiotowych
wymienionych w
art. 115 § 2
k.k. Sąd Odwoławczy
podzielił stanowisko
Sądu Rejonowego,
że w niniejszej
sprawie nie
zaistniały
okoliczności
łagodzące
przemawiające za
potraktowaniem
czynu oskarżonego
jako wypadku
mniejszej wagi.
Potrzeba zauważyć,
że zastosowanie art.
283 k.k. ma
charakter
fakultatywny i jest
uzasadnione w
sytuacjach, gdy
czyn zabroniony
charakteryzuje się
przewagą
elementów
łagodzących, co w
niniejszej sprawie
nie nastąpiło,
zwłaszcza że
oskarżony ponownie
dopuścił się
popelnienia
przestępstwa
podobnego na
szkodę S. G. (1). Sam
fakt, że przestępstwo
popelnione przez
oskarżonego
pozostało jedynie
usiłowaniem nie
usprawiedliwia
konieczności
zastosowania art.
283 k.k., albowiem
zgodnie z art. 14 §
2 k.k. sąd wymierza
karę w granicach

zagrożenia przewidzianego dla danego przestępstwa, więc w rozpoznawanej sprawie oskarżony podlegał odpowiedzialności karnej jak za dokonanie kradzieży z włamaniem. Także stosunkowo niewysoka wartość szkody nie uzasadnia skorzystania z dobrodziejstwa przewidzianego w art. 283 k.k.

Także zarzut obrazy prawa materialnego jest chybiony, albowiem brak jest przesłanek pozwalających uznać, że usiłowanie dokonania kradzieży z włamaniem miało charakter nieudolny.

Usiłowanie nieudolne charakteryzuje się obiektywną niemożnością pełnego zrealizowania znamion czynu zabronionego.

Oznacza to a contrario, że usiłowanie udolne zachodzi w sytuacji, gdy dokonanie było obiektywnie możliwe, czyli prawdopodobne.

Obojętny jest przy tym "stopień prawdopodobieństwa

który niekiedy może się okazać bardzo niski, co nie pozbawia jednak usiłowania cechy udolności. Jeśli więc nawet gdy stopień prawdopodobieństwa realizacji zamierzonego czynu ocenić ex ante jako znikomy, usiłowanie będzie mimo wszystko udolne" (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 22 maja 2013 r., sygn. akt II AKA 133/13). W realiach niniejszej sprawy nie sposób przyjąć, aby oskarżony nie uświadamiał sobie, że dokonanie jest niemożliwe ze względu na brak przedmiotu nadającego się do popełnienia na nim czynu zabronionego lub ze względu na użycie środka nienadającego się do popełnienia czynu zabronionego. Potrzeba bowiem zauważyć, iż A. G. podważając drzwi nieustalonym przedmiotem na wysokości zamka zdołał je uszkodzić, a zatem jeżeli dokonanie czynu zabronionego w chwili podjęcia przez sprawcę zachowania spełniającego przesłanki

<p>bezpośredniego zmiernia do dokonania było obiektywnie możliwe, a dopiero później ze względu na niesprzyjające okoliczności stało się niemożliwe, mamy do czynienia z usiłowaniem udolnym.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Uniewinnienie oskarżonego od popelnienia zarzucanych mu czynów. Ewentualnie uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Z uwagi na niezasadność zarzutów apelacji, także wnioski nie zasługiwały na uwzględnienie.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		

4.1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Zaskarżony wyrok w całości utrzymany w mocy.		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Wyrok jest w pełni zasadny. Brak podstaw do uwzględnienia zarzutów apelacyjnych oraz brak okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu określonych w art. 439 k.p.k. oraz art. 440 k.p.k.		
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		

5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwięźle o powodach zmiany			
1.9. <i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>			
1.1.7. <i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</i>			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej			

podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Bez punktu	- Na podstawie § 4 ust. 1 i 3 w zw. z § 17 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej	

	<p>pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu, zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy z urzędu kwotę w wysokości 516,60 zł, obejmującą wynagrodzenie za postępowanie odwoławcze oraz podatek VAT,</p> <p>- Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., zwolniono oskarżonego od uiszczenia kosztów sądowych za II instancję, przejmując wydatki na rachunek Skarb Państwa.</p>	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wina	
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść	# w całości	

# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia,		

	jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana